

दस्या नवं नूतनं विप्रियं तमेव कृतवान् एष मन्युः क्रोचो दुःसहः शा-
त्त्ववादैः प्रीतिवचनैः शमं न याति । शात्त्ववादाः कोपस्य प्रत्युद्दीपनहेतवः ।
तद्गोदित्वेव । एतेन तस्या रोदनेन लोकप्रचारो भवतु इति चातुर्यं व्यङ्ग्यते ।

Str. 6. Die Scholien : मानिनीं सखीं प्रसादयति । तडुक्तं ।

विनोदो माण्डनं शिक्षोपालम्भो ऽथ प्रसादनं ।

संगमो विरहः (Calc. A. विरहा) स्यातः सखीकर्मैति यद्यथा ॥
हे कठिने । अमुना इदानीं मानं त्यज । कथमित्याह । तव प्राणादपितो
बहिरास्ते । किं कुर्वन् भूमिं लिखन् अकारणमेव लिखति । अस्मन्तो
ऽधोमुखः । सख्यो ऽपि निराकाराः । आकरणाकाराः । तेन रक्षिता भवन्ति ।
तत्कर्षणाक्षमा आकाररक्षिता वा । निराधारा इति पाठे आश्रयहीना भव-
न्तीति । — पञ्जरश्रुकैः केलिकरैरपि कृतितपठितं परित्यक्तं । कृतितकारि
पठितं । मध्यपदलोपी समासः (ein Compositum, in dem das verbin-
dende Mittelglied fehlt) । तव चेयमवस्था मलिनवस्त्रादिना । कठिन
इत्यनेन मानस्य गुरुत्वं । तडुक्तं ।

अवेक्ष्य दोषमेतस्य गरीयान्मध्यमो लघुः ।

इति मानस्य त्रैविध्यमुक्तं ।

Str. 9. Die Scholien : भविष्यत्प्रेषितभर्तृकाया बालाया मौग्ध्यमाह ।
प्रहरेति । बाला दिनशतप्राप्यमनेकदिनगम्यं देशं गियासतो गन्तुमिच्छतः
प्रियस्य ज्ञानं करोति । कैः । अलापैः । किंभूतैः । सवाष्यगलज्जलैः साश्रु-
गलज्जलैः । कलज्जलैरिति वा पाठः । कलज्जलो द्रववस्तुनामेति । कल-
ज्जलेति (°ला इति) लोकोक्त्यानुकरणं (vgl. Pāṇini V. 4. 57. — VI.
1. 99.) वा । किं मौग्ध्यमाह । हे प्रिय । प्रहरे गते सति (am Morgen)
मध्याह्ने वा (oder um Mittagszeit) ततो ऽपि परे (C. A. पर) वा (= अथराह्णे
«am Nachmittage») तृतीयप्रहरे वा किमुत सकले ऽङ्घ्रि याते (Calc. Ausg.